

Ferestre de lumină – aripi de vindecare

20 iunie 2004

Gili Cârstea

Chiar la sfârșitul Vechiului Testament, Dumnezeu face o făgăduință minunată grupului de oameni care se vor teme de numele Domnului. Pentru ei va răsări Soarele Neprihănirii. Această făgăduință este preluată de Spiritul Profeției astfel: „Solia neprihănirii lui Hristos trebuie să răsune de la un capăt la altul al pământului, pregătind calea Domnului. Aceasta este slava lui Dumnezeu care încheie lucrarea îngerului al treilea” (Mărturii pentru comunitate, vol. 6, pag. 9).

Ce este „calea Domnului,” pe care doar solia neprihănirii lui Hristos o poate pregăti? Nu este calea Sa în sanctuar, unde Solul legământului trebuie să intre „deodată,” așa cum spune Maleahi 3? Dacă Solul este al Legământului, iar legământul înseamnă scrierea legii în inimile celor ce se tem de Domnul, nu ar fi normal ca solia neprihănirii lui Hristos să fie ultima încercare a Cerului de a clarifica acuzațiile aduse caracterului și guvernării divine? Copiii Săi au nevoie de o restabilire a încrederii în căile lui Dumnezeu. Au nevoie să cunoască ceea ce Dumnezeu numește „căile Mele” ca o ultimă pregătire pentru lucrarea Solului legământului, despre care se spune că „va curăți pe fiii lui Levi.”

Prin urmare, lucrarea are două componente. Mai întâi, trebuie să răsară Soarele neprihănirii, care aduce ultimele clarificări legate de conflictul milenar din jurul legii. Apoi, Soarele neprihănirii aduce „vindecare sub aripile lui,” o aluzie clară la ziua ispășirii, în care „fiii lui Levi” vor fi „albiți și lămurii,” vor fi curățiți de întinarea păcatului „cum se curăță aurul și argintul.” Astfel o generație finală va ajunge să trăiască fără păcat în fața unui Dumnezeu sfânt. Ei vor fi făcuți ferestre spre slava lui Dumnezeu, iar omenirea va fi fascinată de frumusețea unui Dumnezeu neprihănit, adică fără vină în toată mocirla fărădelegii de pe această planetă. Se poate spune că Planeta Pământ va fi luminată de slava Sa.

Esența întregului plan de mântuire este cuprinsă în sintagma „încredere – vindecare.” Rebeliunea lui Satana a adus ruperea încrederii în Dumnezeu. Fără restabilirea încrederii, vindecarea, care este ștergerea păcatelor, care este ziua ispășirii pentru cei vii, nu se poate face. Din acest motiv insista Mântuitorul nostru să ne convingă că „viața veșnică este aceasta, să Te cunoască pe Tine.” Din acest motiv se plângea Domnul mereu în vechime că „poporul Meu nu Mă cunoaște.”

Acestea sunt motivele pentru care noi facem tot ce ne stă în putere astfel ca solia neprihănirii lui Hristos să „răsune de la un capăt la altul al pământului.” Am înțeles și credem că această solie este cea care va încheia lucrarea îngerului al treilea.

Un articol interesant, „Dorința națiunilor,” de Herbert E. Douglass, vă invită și pe voi să deveniți ferestre către slava caracterului lui Dumnezeu în aceste ultime ore ale istoriei. Este o

invitație și pentru îngerul bisericii Laodicea de a-și onora chemarea înaltă, aceea de a așeza la loc de cinste pe lista lui de priorități onoarea caracterului lui Dumnezeu Autorul articolului se numără și el printre campionii marii controverse, alături de cei menționați zilele trecute, pe care îi onorăm în cel mai curat sens al cuvântului.
